No. 2324 Zaterdag 21 Juli 1928. 45ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50; voor elken regel meer 10 cts.

Cultuureele Nederlandsche belangen op Curaçao.

In de N. R. Crt. van 22 en 24 Mei j. l. komt onder bovenstaande titel een artikel voor van Mevr. T. J. Bergman-Jelgersma, onderverdeeld in I. *„De taal der Curaçaoenaars,"* en II *„Het Openbaar en Bijzonder Onderwijs."*

Wij zijn niet van plan de schrijfster op den voet te volgen, doch zullen slechts hier en daar een greep doen. Schrijfster is vol lof over den arbeid der missie.

„Wat de arbeid betreft die de missie op Curaçao verricht, die is dunkt mij boven allen lof verheven." En dan wijst schrijfster op haar veelgeprezen modern ziekenhuis, de scholen in de buitendistricten, „waar de negerkindertjes . . . . onder de ordelijke leiding der zusters, die hun land verlaten om er nooit weer terug te keeren, aan regelmatigen arbeid worden gewend," de model-inrichting „Scherpenheuvel" jongensweeshuis en ambachtsschool, „waar alles spreekt van practischen arbeid en degelijke leiding- wat kan het Gouvernement daar tegenover stellen ?"

Toch komen er in dit artikel enkelen uitlatingen voor, die recht gezet dienen te worden. Over de onderwijsgelijkstelling sprekende, zegt schrijfster: „Men kan daarover denken hoe men wil, dat de missie met de toenemende subsidieering en haar goedkoope werkkrachten goede zaken doet, lijdt geen twijfel."

Wederom blijkt voor de zooveelste maal, wat een taai leven de legende heeft, dat de missie baten trekt van de subsidies voor het onderwijs.

Meermalen reeds tegengesproken en weerlegd wordt deze bewering wederom in een artikel over Curaçao aangetroffen en als vaststaande aangenomen, door iemand die blijkbaar in het koor van anderen meezingt.

Over de bevolking schrijvende, verklaart schrijfster. „De zeer gemengde bevolking bestaat voor een groot percentage uit negers en kleurlingen van alle schakeeringen. De blanke bevolking vormt een kleine minderheid, bestaande uit Joden- de groothandel, - en afstammelingen van Europeanen - eveneens handelaars en ambtenaren bij het Gouvernement.

Deze laatste zijn Protestant; de gekleurde bevolking is Katholiek en dit zijn de zoogezegde 90 pct. Katholieken, waarvan het meerendeel geen belasting betaalt, doch die de missie geen windeieren leggen - dezen indruk krijgt men althans van zijn bedienden."

Ook hier weer vestigt de schrijfster de aandacht op het geldelijk voordeel dat de missie heeft.

Het schijnt de schrijfster niet bekend te zijn, dat de missie nog steeds onder zware finantieele zorgen gebukt gaat voor de oprichting en instandhouding van kerken, pastorieën enz., en dat het zonder de milddadigheid van de Nederlandsche en buitenlandsche Katholieken niet mogelijk geweest zou zijn dit alles tot stand te brengen.

De verdeeling der bevolking in groepen zullen wij hier niet bespreken, alhoewel ook daarop wel iets aan te merken valt. Doch degenen onder de Katholieken die niet in de inkomsten —, grond- en gebruiksbelasting worden aangeslagen, dragen bij in de indirecte belastingen, die in den vorm van invoerrecht en accijns betaald, op de consumenten worden afgewenteld. Overigens kan het het bij de toenemende welvaart van 'den minderen man niet uitblijven, dat ook deze hoe langer zoo meer in de directe belastingen wordt aangeslagen.

Handelend over het leerplan op de Curaçaosche scholen, oppert schrijfster het plan om naast de school voor de inheemsche bevolking, een 6 jarige opleidingsschool op te richten, geheel op Nederlandsche leest geschoeid, met een volledig Nederlandsch personeel. Daarbij zou men dan volgens schrijfster, tot het beginsel van coëducatie moeten overgaan, een stelsel waarmee wij ons in geenen deele kunnen vereenigen, en dat ook door vele andersdenkenden nooit aanvaard zal worden. Nu nog daargelaten de vraag hoeveel kinderen die school bezoeken zullen, een factor waarmede toch zeker wel rekening mag gehouden worden.

Naar wij vernemen, heeft het enquête door de Fraters van het St. Thomas-College ingesteld, naar het aantal kinderen, waarvoor de ouders onderwijs, verlangden, dat zich geheel bij het Hollandsch onderwijs aansloot, het pover resultaat opgeleverd van 4 kinderen.

Over het Papiamentsch is, zegt schrijfster, „menige onverkwikkelijke discussie gevoerd, en zoo heeft de redelooze antipathie van Hollandsche zijde hier en daar aanleiding gegeven tot een weinig tactvol en kwetsend optreden tegenover de menschen die nu eenmaal aan hun taaltje gehecht zijn. Het is hier dan ook niet de bedoeling om het Papiamentsch zijn plaatsje te misgunnen." Bovenal hoort men Papiamentsch, dan Spaansch en Engelsch, en als daarna komt dan ook nog Hollandsch."

Als voordeel geldt de mogelijkheid om Spaansche woorden tot zich te trekken, en zich speciaal op technisch gebied met Engelsche woorden te verrijken. Als keerzij beschouwt schrijfster het isolement, dat eruit volgt . . . . dat de taal nauwelijks geschreven kan worden," en de onmogelijkheid één spellingsmaatstaf aan te leggen.

„Stel u voor", roept schrijfster uit, „ongewijzigde Hollandsche woorden in een Spaanschen tekst."

Wie zich 'n weinig in het Papiamentsch heeft ingewerkt, zal de moeilijkheden door schrijfster aangemerkt, zoo zwaar niet, of liever als in 't geheel niet doorslaande opvatten.

Wel degelijk is 't mogelijk te komen tot een logische schrijfwijze, al komt men in een of ander uitzonderingsgeval wel eens voor een moeilijkheid te staan. Doch in welke taal heeft men dit niet?

Na ten slotte nog even op den toestand der wegen, de havenverbetering en de watervoorziening gewezen te hebben, vervolgt schrijfster aldus:

„Wat voor moeilijkheden zich ook voordoen, wat voor conflicten er ook mogen rijzen, niets is onoverkomelijk, zoolang het Bestuur dat de Koningin vertegenwoordigt, onvoorwaardelijk verzekerd is van het respect, dus per slot van het vertrouwen der bevolking. Waar dat echter gaat mankeeren, ja waar men zooals helaas de laatste jaren op Curaçao meer en meer klanken hoort van geringschatting, om geen sterker woord te gebruiken, beginnen de zaken bedenkelijker te worden, ook al kan het Bestuur zich formeel vrij voelen van een politiek machteloos vertegenwoordigend lichaam. Curaçao ziet de resultaten van Hollandsch initiatief en Hollandsche organisatie van drieërlei zijde: van een actieve en machtige godsdienstige groep, van een groot-industrie met wereldbeteekenis, en van het gouvernement, dat onder deze zeker niet het beste figuur maakt."

Het artikel eindigt met de verklaring, dat wanneer Nederland toont de stoffelijke en geestelijke belangen van Curaçao ernstig ter hand te nemen, het in de vervulling van zijn plichten als koloniseerende mogendheid tevens handelen zal in zijn welbegrepen eigenbelang.

Dankbetuiging.

Met genoegen betuig ik hierbij mijn besten dank aan de Doktoren Boogaart en Winkel voor de zorgzame behandeling die mijne vrouw PETRONILIA CORRASSOL, ter gelegenheid van hare operatie van hen heeft mogen ondervinden en ook aan de Zusters van het St Elizabeth, Gasthuis voor hare liefderijke verpleging.

Curaçao, Juli 1928.

1—2 *Raymundo Corrassol.*

Het bijzonder onderwijs.

Het K. W. van 14 Juni j.l. geeft in zijn Curaçaosch overzicht, het volgend waardeerend oordeel over het Bijzonder Onderwijs alhier. De verklaring in de Eerste Kamer door sommige leden afgelegd, dat er geen onderwijs in 't Nederlandsch, maar in een inlandsche taal gegeven wordt, hebben wij bij de bespreking van het V. V. der Eerste Kamer reeds weerlegd. Wat daar gezegd is, geldt ook voor de schrijfster van bovengemeld artikel in de N. R. Crt, die nog eens, in strijd met de waarheid, komt beweren dat er in de buitendistricten op de bizondere scholen „een ruim gebruik wordt gemaakt van het Papiamento, en het Hollandsch wordt gereserveerd voor de bezoeken van den inspecteur." Schrijfster heeft daar practisch wel weinig bezwaar tegen; dit neemt echter niet weg, dat de waarheid anders is.

Wat de opmerking van den Gouverneur in zijn laatste Openingsrede betreft, en waaromtrent het K. W. gaarne opheldering zou hebben, laten wij 't aan iedereen over de logische conclusie daaruit te trekken.

Volgt nu het oordeel van het K. W.

In ons blad van 12 April 1928 hebben wij met de stukken aangetoond, dat de bewering, dat de hoedanigheid van het bijzonder onderwijs zou achterstaan bij die van het openbaar onderwijs een fabel is. De minister heeft op soortgelijke wijze in de 1e Kamer hetzelfde betoogd. Vanwaar toch die onwelwillende beoordeeling van het R. K. onderwijs? Wij weten eerlijk gezegd het niet [illegible]. Niemand is verplicht zijn kinderen er aan bloot te stellen (!) en niet kan ontkend, dat het heel wat bespaard heeft aan de koloniale kas, wat althans de belastingbetalers ginds en hier tot dankbaarheid moest stemmen. Ten deele komt dit ongunstige oordeel waarschijnlijk voort uit afgunst, omdat het openbare niet zoo goed is, wat hieruit blijkt, dat er steeds Protestanten zijn geweest, die, over bezwaren van godsdienstigen aard heenstappende, hun kinderen met succes liever aan de Roomsche dan aan de overheidsscholen toevertrouwden. Ook nu is dat in beteekenende mate het geval met personeel van de C. P. I. M.

Meent men tegenover het bijzonder onderwijs nog steeds het, in Nederland op een enkele uitzondering na nu toch eindelijk gelukkig verlaten, standpunt van een halve eeuw geleden te moeten innemen, het zij zoo, maar men zij waardig en waar. De waardigheid en waarheid missen we, wanneer we lezen in de ook in ons blad (van 29 Mrt. 1928) uit *De West* van Suriname overgenomen insinuatie van den heer Hensen. „Het zou interessant zijn, om eens na te gaan, hoeveel van de ingeschreven leerlingen — waarvoor subsidie wordt betaald — werkelijk de scholen bezoeken." Het interessante zou natuurlijk moeten zijn, dat bleek, dat de missie het gouvernement oplichtte. Zoo iets zegt men toch niet, als men het niet zeker weet, wanneer men prijs stelt op den naam van eerlijk man. Erger is, dat het niet waar kan zijn, omdat voorgeschreven is, dat de kinderen met meer dan één derde schoolverzuim eenvoudig worden afgeschreven voor de gouvernementssubsidie, en dit heel streng gecontroleerd wordt.

In de Eerste Kamer is beweerd, zoo algemeen mogelijk, van het bijzonder onderwijs: „Zoo wordt er bijvoorbeeld geen onderwijs gegeven in het Nederlandsch, doch alleen in een (sic!) Inlandsche taal." Die dit gezegd hebben, zijn niet voor het voetlicht gekomen. Intusschen heeft de minister het toegegeven: In tegenstelling met het onderricht op de openbare en bijzondere scholen van een hooger type, wordt bij het eigenlijke volksonderwijs inderdaad nog in ruime mate gebruik gemaakt van het Papiementsch. Wij meenen, dat dit niet zoo is. Onze inlichtingen zijn anders, nl. dat op geen enkele school papiementsch geleerd wordt, zelfs niet in de eerste klassen, en dat de meeste leerkrachten niet eens de landstaal kennen. Men mag dan ook aannemen, dat er wel een officieele tegenspraak zal komen.

Misschien kan dan meteen opgehelderd worden, wat de beteekenis en bedoeling kan zijn van deze opmerking van den gouverneur in zijn laatste *Openingsrede*: „Naar verbetering van het onderwijs, zoowel openbaar als bijzonder, wordt steeds gestreefd; wat het openbaar M.U.L.O. (onderwijs) betreft met toenemend en bevredigd resultaat."

INGEZONDEN.

Aan den Redactie der
„Amigoe de Curaçao"

BOVENWINDSCHE EILANDEN.

Mijnheer de Redacteur.

Het in No. 2318 van 9 Juni van Uw blad overgenomen „interessante" artikel betreffende de Bovenwindsche Eilanden moet mij, ordinair menschenkind, vervullen met eerbied:

1. omdat het artikel verscheen in het Kol. Weekblad;
2. omdat U het artikel zoo interessant vindt, dat U het in zijn geheel overnam, er de voornaamste plaats in Uw blad voor inruimde en het bovendien met Uw aanbeveling krachtig endosseerde;
3. omdat het geschreven is door „Commentator;"
4. omdat de taal en het doel van de geleerde verhandeling mijn zeer ordinair verstand te boven gaan.

Vroeger- vóór den tijd der heusche rechtsgeleerden- hoorde men hier nog al eens het woord „commentator." Die naam werd gegeven aan een verschrikkelijk droog boek, geschreven, geloof ik, door een ouden professor, om rechtsgeleerden uit zeer moeilijke gevallen te helpen.

Ieder oprecht belangstellende moet erkennen, dat de toestanden dezer eilanden, welke met den dag betreurenswaardiger worden, inderdaad een uiterst moeilijk geval opleveren.

Van een „Commentator" zou men mogen verwachten een duidelijke aanwijzing en uiteenzetting van middelen om bestaande moeilijkheden te overkomen. Met vurig verlangen wordt daarop gewacht!

Fitten op bestaande toestanden en op ieders werk, van hoog tot laag, brengt geen verbetering, doch alleen verbittering en heusch de tijden zijn daarvoor te ernstig!

Welke middelen doet nu „Commentator" met zijn geleerd vertoog aan de hand?

Waarschijnlijk antwoordt U daarop te wachten tot het tweede of derde artikel, die volgen moeten op No. 1.

Overtuigd, dat een of twee meer van dergelijke „interessante artikelen" mij heelemaal de kluts zullen doen kwijt raken, zij het mij veroorloofd zonder verder af te wachten, enkele punten aan te stippen, welke m. i. „Commentators" artikel No. 1 doet uitkomen en mijn opmerkingen er aan toe te voegen:

1. *„Wij, Bovenwinders," zouden pas 2 jaar geleden tot de belangrijke ontdekking gekomen zijn, dat Landraden door het Bestuur zoolets als figuranten beschouwd worden!*

Dit stukje z. g. nieuws is echter even antiek als de instelling van het landraadschap zelve. Onder zekere omstandigheden is het mogelijk, dat het feit op zich zelve de eilanden ten goede komt.

2. *Noch Gouverneur, noch Gezaghebber zijn voor hun taak berekend!*

Dat is ook geen nieuws, doch een chronisch verschijnsel! Zelden hoort men iets goeds van eenig Gouverneur of Gezaghebber, voordat ze door anderen vervangen zijn.

Vele inwoners zijn echter de overtuiging toegedaan, dat, indien de welvaart dezer eilanden alleenlijk afhankelijk ware van den tegenwoordigen Gouverneur en Gezaghebber, zij die reeds lang terug zouden hebben. Het zou onoprecht zijn te beweren, dat het hun aan goeden wil jegens deze eilanden ontbreekt.

Er is nu te St. Martin werk in overvloed. Iedere man of vrouw kan hier per dag f 3.50 meer verdienen in de zoutpannen. Toch geven de meeste werklui er de voorkeur aan naar Curaçao of Aruba te emigreeren om daar over hetzelfde aantal werkuren f 2.60 te verdienen, terwijl de levensstandaard aldaar oneindig veel hooger is. Geen Gouverneur of Gezaghebber kan die emigratie tegengaan. In hoever het systeem van Onderwijs en de Groot-Industrie voor de emigratie verantwoordelijk zijn, is een open vraag.

3. *De bezoeken van het Hoofd van Bestuur, „hoe vaak ook herhaald, kunnen erger dan waardeloos zijn: ze kunnen kwaad stichten . . . . aan enkelingen gelukt het bijwijlen zoowel den Creool als den Mulat vrij uit te doen spreken . . . ."*

Felicitaties aan die gelukkige enkelingen!

De sobere vragen rijzen echter op: wat moet een Gouverneur dan toch doen„ en waarom alleen over „Creool en Mulat" gesproken? Tellen Blanken en Negers en andere rassen niet mee? 't Zijn toch ook menschen?

Bezoekt een Gouverneur de eilanden, betrij in het geheel niet, hetzij zelden, hetzij meermalen, een criticus staat altijd gereed hem te veroordeelen.

Van den huidigen Gouverneur is het wel bekend, dat, gedurende zijn herhaalde bezoeken, hij gaarne, met wien ook, een vertrouwelijk gesprek voert, op zijn kantoor, dan wel op den publieken weg. Niet alleen voor den Creool of den Mulat, doch voor een ieder, man of vrouw, onverschillig ras of stand, heeft Z. E. een belangstellend oor en een vriendelijk woord. Bovendien heeft elkeen de gelegenheid den Gouverneur te spreken gedurende audiëntie en receptie.

Van enkelen kan men hooren, dat de Gouverneur te democratisch is gedurende zijn bezoeken aan deze eilanden; van niemand, t. „Commentator" uitgesloten, dat die bezoeken erger dan waardeloos zijn; dat ze kwaad stichten.

4. *„Staan heden St. Eustatius en Saba als satellieten van St. Martin, als dit, gebrandmerkt te worden als smokkelnesten?"*

De wanhoopskreet, cursief gedrukt om hem toch vooral beter te doen uitkomen, schijnt wel de „clou" te zijn van „Commentators" artikel No. 1. Arm St. Eustatius en Saba! Met de voorgestelde „vrijdom van drankaccijns" zullen ook die eilanden vervallen tot smokkelnesten, evenals het diep verdorven St. Martin! Gelukkig wijst de Redactie van de „Amigoe" nog op het laatste redmiddel om die eilanden hun maagdelijke onschuld te doen behouden, n.m.l. „de ontwerpen zijn nog niet tot wet verheven." „Commentator" zal U voor immer dankbaar zijn!

't Is meer dan tragi-comisch! Tot groote gerustelling kan ik U en „Commentator" verzekeren, dat noch St. Eustatius, noch Saba bij St. Martin in de leer behoeven te gaan, wat smokkelen betreft. Zeker, ze hebben daar veel minder gelegenheid en is het smokkelen in evenredigheid er veel moeilijker dan op St. Martin, doch sinds jaren her heeft men er bewezen, de kunst even goed, zoo niet beter te verstaan dan op St. Martin.

Mijn eng begrip schijnt het reine nonsens toe, een academisch proefschrift te leveren op „het gevaar van het ontduiken van wetten, die niet bestaan."

Volgens „Van Dale" beteekent smokkelen in dit geval: „goederen, waarvoor rechten moeten betaald worden, in het geheim invoeren." Ergo, als er geen rechten moeten betaald worden, dus indien de voorgestelde vrijdom van drankaccyns zou worden aangenomen, houdt de mogelijkheid tot geheime invoer automatisch op te bestaan en daarmede het smokkelen. „Commentator" beweert echter het tegendeel n. m. l. dat met vrijdom van drankaccyns St. Eustatius en Saba staan gebrandmerkt te worden als smokkelnesten, evenals St. Martin. Bedoelt hij misschien iets anders; waarom maakt hij zich dan niet duidelijk? Doet hij dat in begrijpelijke taal, dan zal het niet moeilijk zijn aan te toonen, dat hij den plank weer misslaat.

Hoe het ook zij, „Commentator" heeft, helaas, gelijk, waar hij St. Martin een smokkelnest noemt. En indien het Koloniaal Bestuur er in mocht slagen, die wantoestand te verwijderen door opheffing van de alhier bestaande drankaccyns, ten spijt van „Commentators" hoofdstuk No 1, zal het daarmede dit eiland op hooger moreel standpunt plaatsen.

De wet, regelend drankaccyns op St. Martin, is in mijn opinie in hoogste mate immoreel, vernederend en een schandvlek voor het Bestuur.

Immoreel, omdat die wet NIET gehandhaafd kan worden en daardoor alleen drukt op de heel, heel weinigen, die uit beginsel niet willen smokkelen.

Vernederend, omdat het een arm winkelier, die vergunningsrecht betaalt, mogelijk tegen zijn wil tot smokkelen dwingt, wil hij genoeg verdienen om zijn vergunningsrecht te betalen.

Voor het geval bovenstaand niet overtuigend genoeg mocht zijn: Nog niet zoo lang geleden, in een publiek Gouvernementskantoor, werd door een Gouvernementsambtenaar, met een zeker éclat, het volgende naar het hoofd geworpen van een handelaar van wien bekend is, dat hij uit principe weigerde te smokkelen: „Everybody smuggles and who don't smuggle is a fool". Daargelaten of die uitdrukking strikt parlementair is, bestaan er geen redenen om de waarheidsliefde van dien ambtenaar in twijfel te trekken en rechtvaardigt zijn verklaring de gevolgtrekkingen,

1. dat hij uit persoonlijke ervaring sprak,
2. dat hij nog andere ambtenaren kende, die, evenals hij, ook smokkelden.

In de hoop, dat de Raad van Bestuur en de Leden van de Koloniale Raad zich niet zullen laten misleiden door een dissertatie, geteekend door „Commentator" een sterk aanbevolen door Uw blad en U bij voorbaat dank zeggend voor de verleende plaatsruimte, verblijf ik,

Hoogachtend,

Uw dw. dr.

St. Martin, N. G. 30 Juni 1928. G.

Woensdag j. l. ontvingen wij het treurige bericht, dat onze geliefde Zuster en Schoonzuster, Mevrouw

M. S. Buyze-Vooren,

~~te Eerikson in den ouderdom van 60 jaren is overleden.~~

Curaçao, 21 Juli 1928.

H. J. VOOREN
E. A. Vooren van Romondt.

BERICHTEN

KERKBERICHT.

St. Anna-kerk.

Aanst. Donderdag 26 Juli feestdag van de H. Anna, patrones der parochie. Om half zes is de eerste H. Mis, om 6 uur de tweede en om 7 uur plechtige H. Mis, waarna zegen met het Allerheiligste.

's Avonds om 7 uur Pontificaal Lof en feestpreek door den Weleerw. Pater R. Bührs.

Woensdagmiddag is er gelegenheid om te biechten van af 4 uur.

Inspectie-reis.

Dinsdagavond is per S.S. „Maracaibo" Z. E. de Gouverneur Mr, N. J. L. Brantjes ter inspectie naar Aruba vertrokken. Gedurende de afwezigheid van Zijne Exc. blijft de H. E. A. Heer H. Boomgaart, onder-voorzitter van den Raad van Bestuur, belast met het dagelijksch beleid.

Welkom.

Per S.S. „Simon Bolivar" is Woensdag gearriveerd alhier de W. E. G. Heer Mr. W. M. A. Weitjens, nieuw benoemd lid van het Hof van Justitie, en Echtgenoote. Van harte welkom.

Politie-troepen.

Per zelfde gelegenheid zijn gearriveerd voor de militaire politie, 4 sergeant-majoors, 9 sergeanten en 4 brigadiers. Aan allen onzen welkomstgroet.

De politietroepen zullen nu als volgt worden samengesteld:

1 sergeant-majoor, als Commandant van Willemstad, ongeveer als in Nederland de inspecteur van dienst, onder directe leiding en toezicht van luitenant Berger. Verder 2 sergeanten van de wacht, één voor Punda en één voor de Overzijde. De diverse wachten worden bezet door een korps van 29 man, waarvan steeds 3 ploegen voor den dienst; terwijl een ploeg in het fort blijft voor opleiding en oefening, onder leiding van hun eigen sergeant. Deze worden om de week afgewisseld.

Bovendien zijn er 4 voor vreemdelingendienst, 4 voor de recherche, 3 speciale verkeersagenten en 2 voor de bureaux. Deze allen zijn kader.

Indische Gasmaatschappij.

Deze week is de Ned. Indische Gas-maatschappij begonnen met het leggen van de kabel van de hoogspanningleiding. Van de Centrale aan het Rif is de kabel door het Rifwater gelegd, door den St. Thomasweg ingegraven, en gaat verder door de Breedestraat, Oost- en Westwaarts door de stad.

Belangstelling.

„Le Lloyd Commercial" van April l.l, bevat een bedrage van den heer C. K. Kesler over *Quelques observations sur l'importation et l'exportation aux Indes occidentales Neerlandaises.* Ons trof daarin deze uitspraak over het ontstaan van het Papiementsch: „La colonie de Curaçao, et spécialement l'île principale, a toujours entretenu des relations commerciales intimes avec la côte opposée. Ceci a fait qu'il s'y est développé un patois espagnol, le Papiamento" . . . . .

Het Algemeen Handelsblad gaf ter gelegenheid van de I. T. A. een Oost en Westnummer, waarin een goed stuk over *Curaçao voor en na 1915.* Jammer, dat in beide artikelen geen latere cijfers dan die van 1925 verwerkt zijn. Er zijn ook andere bronnen dan de Koloniale Verslagen om die te weten te komen. Wie de driemaandelijksche statistieken in *de Curaçaosche Courant* niet bijhoudt, vindt ze in de *Openingsrede*, door den gouverneur in den Koloniale Raad gehouden, zoodat nu de cijfers over 1927 al bekend zijn. K. W.

Handelmaatschappij voor West-Indië.

De heeren E. Gerstl en R. D. Senior hebben op 1 Mei 1928 opgericht de N. V. „Handel Maatschappij voor West-Indië" te Willemstad. Het maatschappij kapitaal bedraagt f 250.000.

De vennootschap heeft ten doel het maken van winst door de uitoefening van handel in alle roerende en onroerende zaken in den ruimsten zin des woords, zoowel op eigen naam als in hoedanigheid van vertegenwoordigster, als commissionair, het doen van alle bankzaken, geldleeningen, import, export, het bezorgen van assurantiën als makelaar, het in vaart brengen van schepen, het bevrachten daarvan, het uitoefenen van transport bedrijf te land, ter zee en in de lucht, het maken van reclame, alles ook door deelneming en andere ondernemingen, ook in het buitenland, alles in den ruimsten zin des woords, mede wat voor de bereiking of bevordering van het doel nuttig, noodig of bevorderlijk zou kunnen zijn en in het algemeen het verrichten van daden van koophandel in den meest uitgebreiden zin. K. W.

Auto-ongeluk.

Zaterdagavond tusschen 5 en 6 uur is de auto-truck van den Heer Bakhuis van Pietermaai, die door de *Isla* gehuurd wordt voor het vervoer van werklieden van en naar de Caracasbaai, en die op dat oogenblik beladen met ongeveer 15 personen van daar terugkeerde, in de Saligne wegens te hard rijden bij een bocht van de weg gekanteld en over den kop gestagen. Twee personen werden daarbij gewond. Bij een zijn drie vingers van de hand gebroken, bij de andere is de huid bij de pols afgescheurd. Beide gewonden zijn in het Gasthuis verbonden.

Een truck gekanteld.

Zondagmorgen tusschen 6 en 7 uur is er een verschrikkelijk auto-ongeluk gebeurd nabij de Isla. Een groote truck met ongeveer 15 Engelsche en Curaçaosche werklieden reed van de Isla naar Caracasbaai. De chauffeur, een Venezolaan, doch reeds lang hier werkzaam, die al verschillende malen wegens woest rijden was bekeurd en gestraft, reed ook dezen keer veel te hard om een auto, die hem een eind vóór was, voorbij te komen. Enkelen der inzittenden waarschuwden den chauffeur toch niet zóó woest te rijden. Bij den scherpen draai bij *Rooi Catochi* echter sloeg de truck om, zoodat alle werklui tegen den grond werden gesmakt. Er waren tien gewonden, waarvan sommigen vrij ernstig, die op de Isla zelf allen voorloopig verbonden werden.

Van dezen werden 8 met de ambulance naar het St. Elizabeth's Gasthuis vervoerd en van daar naar hun huis, de anderen konden er Maandag reeds twee ontslagen worden.

Twee kwamen geheel bewusteloos aan, waarvan een Woensdag overleden is. Bij de meesten was het gezicht vol sneden en schrammen. Een had een paar ribben gebroken, anderen hadden sneden, schrammen en kneuzingen over armen en beenen, van één was de arm gebroken. In het Gasthuis werden allen door Dr. Boomgaart verbonden. Naar wij vernemen is de chauffeur, die er zelf zonder een enkele schrammetje afkwam, in arrest gesteld. Het lijk van hem slachtoffer dat Woensdag overleden is zonder nog bij kennis geweest te zijn, is 's middags gerechtelijk geschouwd.

Kinderlijkje gevonden.

Zondag 15 Juli is dicht bij de politiewacht op Rio Canario een kinderlijkje in staat van ontbinding gevonden. De zaak is bij de Justitie in onderzoek.

Hollandsche en vreemde werklieden.

Van de 97 per S. S. „Baarn" aangekomen Hollandsche ambachtslui had een twaalftal geen bewijs van maatschappelijk goed gedrag zooals bij beschikking van den Procureur Generaal vanaf 1 Juli l.l. vereischt wordt voor een ieder die zich hier komt vestigen. Na ze een voor een onderzocht te hebben, heeft de politie besloten, een 8 tal per eerste gelegenheid terug te zenden.

Een groot aantal vreemde werklieden is er de laatste week hier gearriveerd, per „Three Sisters" van de Bovenwindsche eilanden, per S.S. „Minna Horn" van Sto Domingo, per Venezolaansche bank uit Venezuela: en per S.S. „Simon Bolivar" zijn wederom enkele Hollandsche ambachtslui voor den bouw van tanken, woningen etc. voor de C. P. I. M. aangekomen, terwijl er nog een groot aantal verwacht wordt met de eersvolgende schepen.

Vergadering C. R. K. Volksbond.

Zondagavond l.l. hield de C. R. K. Volksbond een zeer mooie vergadering voor de vrouwelijke leden van de beide afdeelingen Pietermaai en Otrabanda. De zaal van den Bond was geheel gevuld. De vergadering werd opgeluisterd door het muziekkorps van den Bond.

Na een woord van welkom, door de Alg. Voorzitter, den heer J. BARNIE, en enkele muzieknummers, hield de heer C. CASIANO, Alg. Penningmeester van den Bond, een zeer mooie rede over de *„Opvoeding der kinderen"*, waarin hij op welsprekende wijze de edele taak der opvoeding schetste en de gevaren die de opvoeding bedreigen.

Het applaus dat op 't slot weerklonk was wel verdiend.

Na de pauze onderhield de Geestelijke Adviseur P. Verriet de leden met een paar mooie series lichtbeelden, voorstellende het leven van de H. Elisabeth van Hongarije, enkele grepen uit de bescherming van de H. Theresia van het Kindje Jesus, gedurende den grooten oorlog. Op het slagveld in Frankrijk, en de geschiedenis van de Kleine Nelly.

Zeer voldaan keerden de leden huiswaarts.

Onze Waterleiding.

Hoewel nog geheel onvoltooid beginnen de voordeelen van onze waterleiding-inwording reeds zienderoogen aan het licht te treden.

Om *reeds nu* een groot aantal personen in het genot te stellen van goed putwater voor huishoudelijk gebruik, heeft de Heer HENSY BEAUJON, Directeur van de Curaçaosche Waterleiding, de oude pijpleiding van de Waterleiding van de firma S. E. L. MADURO & SONS overgenomen, en zal daarin te beginnen met 1 Augustus a.s. het water van *Bonabista* worden gepomt, dat voor den prijs van 2.50 fl. per M3 (ton) beschikbaar wordt gesteld. De vroegere abonnés van deze waterleiding van MADURO & SONS die tot desverre *brak* water kregen tegen *4 fl.* per ton, krijgen nu heel goed putwater, dat voor alle huishoudelijk gebruik geschikt is tegen 2.50 per ton.

Onafhankelijkheid van Columbia.

Het onafhankelijkheidsfeest van de republiek Columbia is dit jaar met bijzonderen luister gevierd. Ten zeven uur was er in de Kathedrale Kerk een plechtige H. Mis, die door verschillende leden van het Corps Diplomatique alhier werd bijgewoond.

Nadat het muziekkorps van Scherpenheuvel op het kerkplein het Columbiaansche volkslied gespeeld had, werd er in de kerk een plechtig „Te Deum" van dankzegging gezongen, waarna onder het verlaten der kerk het Venezolaansche volkslied werd gespeeld. Ten 10 uur had er druk bezochte receptie plaats in het Hotel Americano, waaraan door vele leden van het corps, de clerus, verschillende autoriteiten en landgenooten werd deelgenomen.

Des avonds om 7 uur had er in de Aula van het pensionaat „Welgelegen," waar 32 Columbiaansche meisjes hare opvoeding ontvangen, een hoogpatriottisch gestemde uitvoering plaats.

Onze gelukwenschen aan den H. E. A. Heer Dr. José M. Nuñez R. Consul van Columbia alhier, en onzen hartelijken dank voor de beleefde uitnoodiging.

Het lot van de „Italia."
Het officieel rapport van Nobile.

Rome, 26 Juni. Officieel worden thans de eerste bijzonderheden bekend gemaakt, welke Nobile heeft gemeld over het vergaan van de Italia op het ijs. Uit deze mededeelingen blijkt dat de eerste motorgondel tegen het ijs is geslagen en vernield werd. Daarin bevond zich de mecanicien V. Pomella, die ernstig gewond werd en bijna onmiddelijk dood was. Zijn lijk werd gevonden op een plaats, niet ver van de plek, waar de Commandantsgondel stuk geslagen werd.

Pomella werd door de leden der Nobilegroep begraven. Nadat deze gondel was stuk geslagen, dreef het luchtschip stuurloos af in de richting van den 110den graad. Op ongeveer 10 K.M. afstand merkten de leden van de Nobile-groep een groote rookkolom, welke naar Nobile meent, waarschijnlijk afkomstig was van het in brand geraakte benzine-reservoir, dat uit 't luchtschip moet zijn gevallen.

Nobile heeft geadviseerd het onderzoek naar de overige leden der „Italia" uit te strekken over een gebied 10 graden links en 10 graden rechts van de plek, waar Nobile met zijn groep is neergekomen. Nobile meent, dat de overige leden der bemanning niet verder dan 50 K, M. van deze plek moeten zijn neergekomen.

Voor het onderzoek naar dit deel der bemanning staan twee Italiaansche watervliegtuigen en een Zweedsch vliegtuig gereed. Zij zullen zoodra mogelijk vertrekken.

Van de groep Mariano is nog geen enkel bericht ontvangen. Uit mededeelingen van Nobile blijkt dat deze groep met levensmiddelen voor ongeveer 40 dagen is vertrokken. Zij beschikken echter niet over tenten en wapens. De meteoroloog Malmgreen was van meening, dat men dagelijks 10 K.M. zou kunnen afleggen. Het lag in de bedoeling in de richting van het Foyneiland te gaan. Volgens Nobile zullen zij echter niet meer dan 5 K. M. per dag kunnen afleggen.

Toen de Malmgreengroep van Nobile vertrok was het radiostation uitsluitend in staat berichten te ontvangen en kon nog niet worden uitgezonden. Hierdoor was de Malmgreengroep op de hoogte in welke richting hulpexpedities werden gezonden.

Verder wordt nog meegedeeld dat de gezondheidstoestand van Nobile zeer bedenkelijk is. Hij heeft veel koorts.

De redding van Nobile.
Wat hij zelf daarover vertelt.

Rome, 25 Juni. — De commandant van de „Citta di Milano" zond om 1 uur van ochten een draadloos telegram van den volgenden inhoud:

Het was luitenant Lundborg, toen hij de eerste maal bij de groep van Nobile was geland, onmogelijk den chef-mecanicien Cecioni, mee te nemen, wijl deze te zwaar was.

Om die reden heeft Lundborg dan ook, bij zijn tweede vlucht naar Nobile's kamp, zelfs geen mecanicien meegenomen.

Nobile heeft in een heden middag om 2 uur, uitgebracht rapport het volgende bekend gemaakt:

„Toen gisteren luitenant Lundborg bij onze tent landde, heb ik hem gezegd, eerst Cecioni te vervoeren, daarna Behounck, vervolgens Troiani, dan mijn persoon en vervolgens Viglieri en Biagi.

Lundborg weigerde en deelde mij mee, bevel te hebben gekregen, onmiddellijk eerst mij mee te nemen, daar ik nauwkeurige aanwijzingen moest geven voor de opsporing van de anderen. Hij bleef aandringen en ook mijn kameraden drongen er met klem op aan, dat ik het eerst zou vertrekken. Dat zou hen kalmer stemmen voor alle gebeurlijkheden.

Aldus heb ik met tegenzin ook al om een vertraging te vermijden, moeten toegeven. Voor mijn vertrek droeg ik het commando over aan Viglieri, die zich dit ten zeerste waardig toonde. Het moreel mijner kameraden is zeer goed. Ik hoop hen spoedig hier terug te zien, en ik hoop, dat de Goddelijke Voorzienigheid mij ook zal toestaan de anderen weer te zien."

De redding van de Nobile- en Mariano-groep.

Volgens een telegram uit Stokholm heeft de Zweedsche vliegenier Skyberg luitenant Lundborg, die Nobile redde, en bij de tweede daling met zijn machine over den kop sloeg, gered.

Volgens een telegram van 11 Juli heeft de vliegenier van den russischen ijsbreker „Krassine" drie mannen gezien, die te voet land zochten.

Twee seinden met vlaggen, de derde lag plat op 't ijs. Dit is de Mariano-groep, bestaande uit Alberto Mariano, Filippo Zappi en de Zweedsche professor Finn Malmgreen.

Volgens een later telegram, 13 Juli hier gepubliceerd, heeft men te Rome radio-grafisch bericht ontvangen, dat de „Krassine" eindelijk is doorgedrongen tot de plek waar de 5 overlevenden zich bevonden, en deze aan boord genomen. Dit zijn: luitenant Alfredo Viglieri, prof. Behounck, Guiseppe Biagi, Natale Cecioni en Filippo Troiani. Ook is het de „Krassine" gelukt, Alberto Mariano en kapitein Filippo Zappi te redden. Dr. Finn Malmgreen was overleden.

Gedurende 13 dagen hadden deze laatsten niets gegeten en 30 uur lang hadden zij doorgebracht bij het lijk van prof. Malmgreen, hopende het te kunnen meenemen. Dinsdag verleden week hadden zij reeds alle hoop op redding opgegeven, toen zij ontdekt werden door het vliegtuig van de „Krassine", dat het reddingswerk leidde, gelukkig met goed succes.

Over het lot van Amundsen en Guilbaud verkeert men nog steeds in het onzekere; evenals over het lot der mannen, die met den ballon van de „Italia", nadat de grondels er af geslagen waren, zijn afgedreven. Dit zijn Atilio Caratti, Ettore Arduino, Calisto Ciocca, Ugo Lago, Aldo Pontremoli, en Renato Alessandrini. Kapitein Hora en de Hollander J. van Dongen, die met hondensleden en skies het reddingswerk ondernamen, zijn op het eiland Foyn opgepikt door 2 hidroplanen, een Zweedsch en een Finsch.

Competitie-Voetbalwedstrijd v. h. jaar 1928.

						Doelpnt.			
	gesp.	gew.	gel.	verl.	v.	t.	Pnt.	gem.
Volharding:	5	4	1	0	8	1	9	1.80
Jong-Holland:	5	3	2	0	5	2	8	1.60
Trappers:	5	3	1	1	4	4	7	1.40
R. C. C.:	5	1	4	0	4	2	6	1.20
Asiento:	5	2	2	1	4	8	6	1.20
Paramaribo:	5	2	1	2	5	3	5	1.—
D. F. C.:	5	1	2	2	5	5	4	0.80
Be Quick:	5	1	1	3	3	5	3	0.60
Transvaal:	5	1	0	4	3	6	2	0.40
Excelsior:	5	0	0	5	2	11	0	—

Officieele Berichten.
van de vorige week.

Aan den Secretaris van den Voogdijraad op Curaçao Ed. S. Lansberg is wegens dringende omstandigheden, vier maanden verlof verleend en de heer Q. L. Rigaud is belast met de betrekking van Secretaris van genoemden raad.

Aan den Notaris alhier Ed. S. Lansberg is verlof verleend om zich van zijn standplaats te verwijderen en zich voor eenigen tijd naar Amerika te begeven en de heer H. J. Beaujon is aangewezen om gedurende de afwezigheid van den heer Lansberg voornoemd, diens ambt waar te nemen.

De jongeling Gerard Jansen is tijdelijk werkzaam gesteld op de Gouvernements-Secretarie voor het verrichten van schrijfwerk.

Wegens het voorkomen van gevallen van gele koorts te Rio de Janeiro is die plaats besmet verklaard.

van deze week.

De Gouverneur heeft op den 14den dezer het volgende radiogram van H. M. de Koningen ontvangen: „Zeer gevoelig toezending eerste radiogram Curaçao oprechten dank. Wilhelmina".

Aan den tijd. schrijver ter Inspectie der belastingen alhier C. Winkel Ajz. is op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den kommies entreposeur alhier E. V. Garcia is twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

H. H. Th. G. Wanga, Harold Douglas en P. Pieters zijn benoemd tot tijd. agenten van politie 2de klasse bij de Algemeene Politie in Curaçao.

In de commissie, belast met het afnemen op Curacao van de onderwijzers-examens voor het jaar 1928 zijn benoemd tot leden:

de Inspecteur van het Onderwijs, tevens voorzitter;

Mevr. J. S. G. Haayen-Spit, Hoofd der Wilhelminaschool, Mej. M. C. ten Bosch, Hoofd van het St. Martinusgesticht, Afdeeling A., de heer A. Hermus, Inspecteur van de scholen van het Apostolisch-Vicariaat, de heer Mr. G. H. Eskes, Rechtskundig Adviseur der Curaçaosche Petroleum Industrie Mij., de heer J. M. H. Beek, hoofd der Hendrikschool en de heer C. F. zebregs van het St. Thomascollege;

tot plaatsvervangende leden:

de heer A. A. van Ierland en de heer F. J. A. Jansen, onderwijzer 1e klasse aan het St. Thomascollege.

Mej. J. C. Statius Muller is eervol ontheven van de verdere waarneming der functien van beheerder van de Openbare boekerij en leeszaal, tevens van het Koloniaal en Schoolmuseum alhier, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten en de heer E. Lansquin is als zoodanig benoemd.

De Gouverneur heeft bepaald, dat Donderdag, de 2de Augustus 1928, de 70ste verjaardag van Hare Majesteit de Koningin Moeder, als een Zondag zal worden beschouwd en dat op dien dag van zonsop tot zonsondergang van de openbare gebouwen, de forten op dit eiland en de gouvernementsvaartuigen zal worden gevlagd.

De tijdelijk hulpkommies der belastingen tevens deurwaarder belastingen op Aruba F. Odor is uit 's Lands dienst ontslagen en de hulpkommies der belastingen G. F. Cruger is tevens benoemd tot deurwaarder der belastingen op Aruba.

Felipe Chelino, Cornelis B. Vis en Pedro Gaatman zijn benoemd tot tijdelijke hulpkommiezen der belastingen op Aruba.

Aan den heer A. J. van den Heuvel is, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als lid van de commissie, belast met de voorbereiding en de leiding van het volksfeest op den verjaardag van H. M. de Koningin.

Uitbreiding van de C. P. I. M.

De C. P. I. M. heeft wederom zeer groote en gewichtige uitbreidingsplannen, waaraan reeds een begin van uitvoering is gegeven, door den aankoop van de plantage Meiberg aan de Bullenbaai, een prachtplaats voor uitbreiding van het bedrijf. Reeds is men bezig met het in orde brengen van het terrein, en aanleggen van wegen. En terwijl er reeds ruim een honderdtal Hollandsche arbeiders zijn gearriveerd, worden er met de eerst volgende booten nog veel meer verwacht. Deze worden voor een groot deel voorloopig ondergebracht bij particulieren, terwijl men aan de Bati paña-baai full speed aan 't werk geslagen is met den bouw van woningen en loodsen, welke woningen later, na beëindiging van het werk, waarschijnlijk zullen bestemd worden voor het personeel van de C. S. M.

Naar wij vernemen is de plantage „Meiberg" aangekocht met de bedoeling daar een installatie te bouwen voor den afvoer van producten, speciaal benzine, van de raffinaderij op Asiento, op dezelfde wijze als zulks thans in de Caracasbaai geschiedt. Daartoe zal een pijpleiding aangelegd moeten worden van Asiento naar de Bullenbaai. Voorts zullen steigers, pompstations, tanks, woningen enz. aldaar gebouwd worden.

De plantage „Hermanus", waarop de Maatschappij optie had, is niet aangekocht.

GENEZEN VAN BLINDHEID.
Tijdens de opheffing van het ALLERHEILIGSTE.

Zondagmorgen deelde Fr. Hayes, pastoor van de St. Mary's Church te Clapham, Londen, van kansel af mede, dat de vorige week Zondag, op het feest van O. L. Vrouwe van Altoosdurenden Bijstand, gedurende de vroegmis een blinde vrouw het gezicht herkregen heeft bij de opheffing van het Allerheiligste.

Zij deed hiervan onmiddelijk na de H. Mis mededeeling aan den priester, zeggend dat zij de Gewijde Hostie duidelijk tijdens de Opheffing gezien had. Een oogarts, tot wien zij zich vervolgens begaf, verklaarde dat haar genezing volkomen was, schrijft de Msb.

Fr. Hayes gaf als zijn persoonlijke meening te kennen, dat er een mirakel geschied was, ofschoon het gebeurde niet als zoodanig mag worden beschouwd, vóór de kerkelijke overheden onderzoek hebben gedaan en de meening van Fr. Hayes bekrachtigd zullen hebben.

Kabelnieuws.

Mexico. Generaal Alvaro Obregon, expresident der Republiek is eergisteren om 2 uur p. m. vermoord, aan een feestmaal dat ter zijner eer gegeven werd in het restaurant „La Bombilla" te San Angeles, bij Mexico-city.

De dood volgde onmiddelijk.

De moordenaar Juan Escapulario is gearresteerd.

President Calles begaf zich onmiddelijk ter plaatse. In zekere kringen is men van meening dat Calles voor een nieuwe periode aan 't bewind zal blijven.

Gral. Obregon was pas tot President gekozen en zou 1 Dec. a. s. zijn ambt aanvaarden.

HOLLANDSCH NIEUWS.

Het Bulletin van „De Oceaanpost" van het S.S. „Simon Bolivar" publiceerde 17 dezer de volgende berichten van Kootwijk ontvangen:

Ontsporing op het laatste moment voorkomen.

Bentheim. Een wegopzichter ontdekte dat rails door de warmte dermate waren uitgezet, dat zij naast elkaar lagen.

De D-trein Berlijn—Amsterdam kon op 't laatst oogenblik tot stilstand gebracht worden. De trein zette de reis via Oldenzaal naar Amsterdam voort.

De Ned. Indische Luchtvaart Maatschappij.

Amsterdam. Op het kantoor van de Ned. Handels-Mij werd verleden de oprichtingsacte van de Ned. Indische Luchtvaart mij. De Bestuursraad bestaat uit de Heeren van Aalst, Delprat, van Hasselt, Enthoven van de Deli Mij. en Jacobson van de Bataafsche Petroleum Mij. De Directeuren zijn Aarlngh en Plesman.

Begrafenis Burgemeester Wijtema.

Rotterdam. Bij de begrafenis van Burgemeester Wijtema was zeer veel deelneming. Van de groote gebouwen in de omtrek van het sterfhuis hingen de vlaggen halfstok. In de stoet reden de vertegenwoordigers van H. M. de Koningin en Z. K. H. de Prins mede.

Van Karnebeek en de Raadsleden wachtten de stoet af aan het stadhuis waar een krans aan de lijkkoets werd gehangen. Er waren negen en twintig volgrijtuigen. Op het kerkhof was het zeer druk. Aanwezig waren o.a. de burgemeesters van den Haag, Schiedam, den Bosch, Arnhem, Alkmaar, Gouda, Maastricht, Bergen op Zoom, en kleinere gemeenten uit den omtrek. Verder waren aanwezig vele Kamerleden, vertegenwoordigers van talloze instellingen van Handel, Nijverheid en Industrie uit Rotterdam en elders.

De waarnemende Burgemeester, de Jong, en Dominé Scholte spraken aan het graf. De oudste zoon bedankte voor de belangstelling.

Tennis-wedstrijden te Arnhem.

Arnhem: Uitslag tennis-wedstrijd Holland-Indië 15—10.

Ten Cate en Noe wonnen het dubbel spel. Ten Cate, Noe, Mollinger, Serrière en Nelman het enkel spel.

De wielerbaan in het Olimpisch Stadion.

De proefwielerwedstrijd op de nieuwe stadionbaan is mislukt. De betonbaan is niet afgedekt met cement, en is dermate scherp, dat er na tien minuten rijden negentien lekke banden waren. De wedstrijd werd gestaakt wegens bandengebrek.

Gemengd Nieuws.

Zutfen: Overleden de Oud Raad adviseur van Koloniën, J. D. Six.

Rotterdam.

Overleden het Kamerlid van Aalten.

Apachen-galerij.

Duivels in Menschengestalte.

De Zeereerw. Pater H. de Greeve S. J. doet de laatste weken in het R.K. Weekblad „Rechtuit" interessante onthullingen over het dreigend Bolsjewisten-gevaar.

In het laatste nummer spreekt hij eerst over de gebeurtenissen in China. Peking — de hoofdstad, — is gevallen, en 't laat zich aanzien dat binnen korteren of langeren tijd de leiding van dit rijk — 400 millioen inwoners — zal zijn in de handen van de..... Bolsjewiki. Daarmede heeft de Sovjet bereikt wat zij wilde: Het Westen (=Europa) te lijf gaan door het Oosten.

Wat er van Europa terecht komt als 400 millioen Chineezen en 200 millioen Voor- en Achter-Indiërs in geordende kolonnen erover gedreven worden, — laat ik aan de fantasie over van al onze schouderophalende, pijpenrookende Hollandsche politieke tinnegieters, die „heelemaal niet bang zijn dat 't zoo'n vaart zal loopen".

Dan geeft hij een reeks portretten van communistische apachen.

De eerste chef van de Tcheka, Ouritzki, die bekend was juist om zijn geraffineerde vraatzucht, zelf vermoord door een socialist, werd vervangen door de Pool Dzerjinsky, door Lenin destijds op den voorgrond geschoven, een van de hatelijkste kerels van heel de bolsjewistische bende.

Hij heeft in letterlijken zin bloed vergoten bij stroomen en deed met behulp van zijn beulsbroeders honderddnizenden onschuldigen de meest ondenkbare folteringen aan.

Zijn staf van medewerkers — satansgespuis — zijn o.a.:

Advokine: chic, elegant, druipt van paarlen en juweelen, verslaafd aan 't gebruik van cocaine; liederlijk sujet, die voortdurend in een toestand van bruut delirum is. Als hij voorbij de gevangenen ging en zijn kleine dieven-oogen bleven rusten op een van hen, dan wist deze dat hij moest sterven.

Terekeff, matroos, bijgenaamd: „de commissaris van de dood." Die naam zegt genoeg.

Grishka, matroos, liet o.a. achttien monniken aan een paal spietsen. Als ontspanning ging hij na zijn moordenaarsarbeid, met een roos in zijn knoopsgat door de straten van de stad een autotocht maken met een publieke vrouw naast zich.

Tchernevsky. Verslaafd aan de cocaïne, niet op dreef, voelde zich „niet lekker" als hij niet eenige slachtoffers had gedood.

Terribochof, is meer romantisch van aanleg en doodt de gevangenen, of liever slacht ze af door ze met revolverschoten neer te schieten bij ... maanlicht.

Rosa Schwarz, te Kieff, telt haar slachtoffers bij honderden. Ze snoof cocaïne en doodde al rookende de gevangenen of brandde ze met haar cigarette de oogen uit. Andere uitvindsels van haar brein zijn van dien aard, dat ze niet hier genoemd kunnen worden.

Deutsch te Odessa, had zich in het vak gespecialiseerd en als onderdeel der Bolsjewistische gruwelleer gekozen: de marteling van vrouwen. Beschrijvingen kunnen niet gegeven worden. Hij werd gedecoreerd met de „Orde van het Roode Vaandel". Zijn assistenten waren Joden, Chineezen en een neger die weer specialist was in het uittrekken van pezen uit het levende slachtoffer.

Véra Grebentchikoff doodde eigenhandig 700 menschen.

Pater de Greeve voegt hieraan toe dat in 't boven vertelde geen letter overdreven, onwaar of onjuist is.

Nobile anti-paapsch mikpunt.

Let op: men tracht Nobile onmogelijk te maken omdat hij een geloovig katholiek is.

De N. R. Ct. is met dit spel begonnen.

Toen de tocht nog moest worden ondernomen, spotte dit beursblad met het planten van het door den Paus gezegende Kruis aan de Noordpool.

Dit kruis zou immers wegdrijven, verzekerde de N. R. Ct., en niemand zou weten waar het gebleven was.

Neen, het was niet meer dan een leeg gebaar.

Voor het liberale blad bleef verholen, dat het neerlaten van het kruis aan de Noordpool een daad was vol van een verheven symboliek: het bezit nemen van dit verst verwijderde, ontoegankelijkste en onherbergzaamste oord der wereld voor den Schepper, een acte van eerbiedige onderworpenheid aan God.

Het gebaar was niet leeg, maar mooi en grootsch, [illegible] voor den niet-Christen treffend [illegible] diep van zin.

De *Tribune* heeft thans kans gezien, de N. R. Ct. te overtreffen.

De tocht van Nobile heet een fascistische onderneming, door Mussolini verordend om aan zijn sterk tanende populariteit nog wat glorie bij te zetten.

De redacteur van de *Tribune*, die niet als Nobile aan de Noordpool is geweest, heeft niettemin moed genoeg om den Noordpoolvaarder voor al wat leelijk is uit te maken.

Nobile had aan zijn vrouw geseind, dat over zijn makkers waakt „de schoone Madonna van Loreto, wier beeltenis bij de catastrofe van het luchtschip onbeschadigd is gebleven."...

Deze woorden stempelen voor de *Tribune* Nobile als een kwast, een bijgeloovige idioot, een opgeblazen wezen.

En ze grinnikt, dat in Italië op school de kinderen tot den „Italiaanschen god" moesten bidden om hulp voor de luchtvaarders.

Hier is de godsdiensthaat aan het woord.

Wanneer luchtvaarders, evenals automobilisten, een of ander amulet meenemen tegen de gevaren die hun dreigen, dan wordt daar geen aanmerking op gemaakt, maar als katholieken hun toevlucht nemen tot een beeld van Onze Lieve Vrouw, dan mogen ze voor bijgeloovige idioten worden uitgescholden.

Straks zal het orgaan der Evangelische Maatschappij het woord van de *Tribune* met instemming aanhalen, tenzij onze [illegible] *Telegraaf* [illegible] is met schimpscheuten op den geloovigen Italiaan.

Nu het luchtschip van Nobile een ongeluk is overkomen, heet het in de Tribune, dat de „paapsche reclame" van den „fascistischen avonturier" de mislukking niet heeft kunnen voorkomen van wat het blad „holle bluf" durft noemen.

Achter hun veilige schrijftafel hebben de heeren een geweldig grooten mond, maar moed is niet hun meest sprekende karaktertrek: onder dit opzicht blijft het historische glaasje water, dat den heer Wijnkoop moest opknappen, van sprekende beteekenis.

Zoo lang de Tribune-redactie geen Noord- of Zuidpooltocht op haar crediet kan boeken, voegt haar eenige bescheidenheid tegenover een man als Nobile.

Het spotten met een kruis en een Madonnabeeld staat ongetwijfeld antipaapsch, maar het is geen bewijs van geest noch van beschaving. *Vskr.*

DE PROCUREUR-GENERAAL

Hoofd der Politie in Curacao brengt, gelet op het Gouvernementsbesluit van **19 Juni 1928** (*P. B. 1928 No 30*) en op *Art. 8. sub. a.* van de *Algemeene Politiekeur 1917*, ter algemeene kennis dat van af **15 Juli 1928** geen vergunning meer zal worden verleend om koopmansgoederen, die in Gouvernementsbergplaatsen kunnen worden opgeslagen nog te leggen of te doen leggen op den openbaren weg en dat mogelijk verleende vergunningen bij dezen worden ingetrokken.

Willemstad, Curaçao, 12 Juli 1928.

De Procureur-Generaal.

2—3 M. VAN DIJK.